

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav románských studií FF UK

Oponentský posudek diplomové práce

Práci hodnotila: PhDr. Sylva Nováková, PhD.

Autorka: Mgr. Bc. Daniela Krejčová

Název: Vznik a vývoj pojmu národní jazyk ve Francii

Jazyk: čeština

Vedoucí práce: PhDr. Jaroslav Štichauer, PhD.

OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Předložená diplomová práce (86 stran textu) představuje téma vhodně zvolené v době, kdy se Francie zabývá hledáním odpovědi na otázky spojené s pojmem *národní identita*.

Autorka téma pojednává v osmi logicky navazujících kapitolách; začíná definicí pojmu *národní jazyk*, pokračuje zamyšlením nad vztahem národního jazyka a dialektů, dále se zabývá procesem gramatizace jazyka. Jádro práce spočívá ve třech kapitolách popisujících vznik pojmu *národní jazyk* a vývoj povědomí o něm ve Francii. Práci uzavírá oddíl nastiňující význam a roli jazykové politiky – převážně stojí na exkurzu do historie; následuje kapitola věnovaná velmi stručnému popisu dnešní situace francouzské jazykové politiky (zbytečně oddělená od předchozí kapitoly, neboť pokrývá pouhé 3 strany textu).

Diplomantka při své tvorbě vychází z dostatečného množství pramenů, pracuje s nimi vcelku zdařile (místo je text bohužel zatížen opakováním různých faktů, což je pravděpodobně způsobeno nedostatečným vyříděním a uspořádáním sebraného materiálu). V práci navíc chybí vzájemné vnitřní odkazy zajišťující soudržnost textu.

Co se obsahového zpracování týče, krom nepodstatných drobností nám neunikne, že autorka nedůsledně používá termíny *dialekt* a *regionální jazyk*, takže si leckdy odporuje. Na s. 18 jsou v podkapitole o dialektech chybně uvedeny coby jejich příklady důležité regionální jazyky. (!)

Nejzávažnější výhrada hodnocené práce se týká poslední kapitoly. Očekávali bychom alespoň pokus o popis postojů minimálně mladé generace k pojmu „národní jazyk“. Vzhledem k tomu, že diplomantka věnuje dost prostoru i regionálním jazykům, bylo by zajímavé v práci uvést aspoň drobné svědectví o jejich používání v denním životě právě u mluvčích z řad mladé generace.

S tímto souvisí nedostatečnost části Závěr, která se omezuje na opakování fakt obsažených v textu práce (viz níže).

FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Struktura práce je formálně v pořádku, chybí ovšem část *Résumé* ve francouzštině. Vyjadřování autorky je na vcelku dobré úrovni, až na neobratnosti pramenící nejspíš z překladu použitých francouzských zdrojů. Co se formální stránky týče, výsledná podoba textu bohužel svědčí o tom, že jeho závěrečné korektury neproběhly s dostatečnou pečlivostí (místo chybějí písmena nebo interpunkční znaménka, jsou prohozeny znaky u slov a letopočtů atp.). Grafická úprava práce přispívá k její přehlednosti. Odkazy na použité bibliografické zdroje provádí autorka vesměs důsledně.

STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Autorka podle našeho názoru dosáhla stanoveného cíle částečně, neboť se v poslední kapitole věnuje pojmu národní jazyk v moderní historii jen zběžně (první polovina 20. století jako by nebyla), přičemž je zcela opomenut status francouzštiny v zámořských územích (DROM); o postavení francouzštiny v bývalých koloniích nepadne, krom uvedení dvou organizací provádějících jazykovou politiku Francie, ani zmínka. Co vlastně myslí autorka „francouzským prostředím“?

Jak bylo výše řečeno, Závěr vyvolává dojem, že se dané téma týká jen dávné historie, což možná souvisí s výše uvedenou výtkou týkající se chybějícího pojednání o vnímání pojmu *národní jazyk* dnes. Určitá prognóza do budoucna by jistě byla zajímavou tečkou za příběhem vzniku a vývoje pojmu *národní jazyk* ve Francii.

OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

Prosím, aby se diplomantka vyjádřila k bodům uvedeným v komentáři hodnotitele.

NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnocení **velmi dobře**.